

## อะไรคือแก่นแท้ของชีวิต

ฉันอยากจะรู้สัก ใครนะที่ขอบกล่าว....

“ชีวิตคือการต่อสู้!”

โง่...ฉันแอบเข้ามาหลายครั้งแล้ว...บ้าที่สุด

เราจะต่อสู้ไปทำไม...ในเมื่อบางครั้ง สองขาของเราแทบจะไม่มีแรง ที่จะยืนขึ้นเพื่อต่อสู้....

บางครั้งเกือบจะร้องไห้...เพราะ...ความพ่ายแพ้

บางครั้งเกือบจะท้อแท้...เพราะ...ความเหนื่อยหน่าย

แล้วเราจะต่อสู้เพื่ออะไร...เพื่อใคร....?

เราต้อง “ทน”!

ใช่แล้วละ ชีวิตคือการทนต่างหาก ....

ทนต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น...ทนกับความรัก...ทนกับความชัง

และในบางครั้งเราต้องยอมทนเมื่อ “แพ้ใจตัวเอง”

ถูกที่สุด...ชีวิตคือการทน...ไม่ใช่การต่อสู้....!

แล้วเราจะทนเพื่อใคร ?

ฉันก็ตอบตัวเองไม่ได้อีกนั่นแหละ...นึกแล้วซ้ำตัวเอง

ช่วงหนึ่งของความคิดมันเตือนบอกฉันว่า....

“จะเอาอะไรจริงจังกับชีวิต...ไม่มีชีวิตไหนที่จะสมบูรณ์ได้หรอก....

ถ้าเรามัวประชดมันอยู่...เราก็จะยิ่งรู้สึกว้า...เรากำลัง “ขาด” สิ่งนั้นไปทุกที และจนในที่สุด...มันจะไม่มีอะไรเหลืออยู่เลย”....

ใช่แล้ว...ถึงแม้มันจะไม่มีอะไรเหลืออีกเลย...แต่สำหรับคนอย่างฉัน...ถ้าหากจะประชด

ใครสักคนหนึ่งแล้ว คน ๆ นั้น ควรจะเป็นตัวฉันเองมากกว่า...เพราะอะไรนะหรือ?”

“ประชดใคร มันก็ไม่แสบ และสาใจเท่ากับประชดตัวเอง” นะซี...ฉันเกลียดนัก...ที่บาง

คนชอบพูดว่า “สันคิต”

ทำไมนะ.....กับการที่คนเราจะเบื่อหน่าย ชิงชัง กับชีวิต อยากจะหนีจาก ภาพลวงตาไปหา  
ความสงบ.....อยากจะหนีจากนิรโทษทั้งปวง จะต้องถูกประณามหาว่าสันคิตด้วยหรือ?

ฉันเคยคิดว่า.....ทุกชีวิตของคนเรา<sup>นี้</sup> ไม่มีแก่นสารอะไรเลย  
เราเกิดมาทำไม.....เกิดมาเพื่อจะรอฟพบกับความทุกข์

.....เกิดมาเพื่อจะรอนดับสลาย

.....เกิดมาเพื่อจะรู้จักกับคำว่า.....พ่ายแพ้!

ก็ไอ้แค่นั้น.....แล้วเราจะไปทำอะไรกับชีวิต.....

“ชีวิตที่ไร้ค่านิยม”!

เมื่อมันไม่มีอะไรดี.....เราก็ประชดมันนี่!

ประชดมันนี่เถอะ!

ถึงแม้จะถูกประณาม ถูกเย้ยหยัน.....เหยียดหยาม.....ก็ช่างชีวิตเป็นของเรามีใช้หรือ.....

ถึงแม้จะไม่มี “ใคร” เข้าใจ “เรา”

แต่ข้อสำคัญมันอยู่ที่ว่า.....เราเข้าใจตัวเราเอง ก็พอแล้ว

ฉันพยายามทำให้ใจให้แข็งแกร่ง ทั้ง ๆ ที่ใจมันคอยกระซิบว่า

“เรากำลังอ่อนแอลงทุกที”

ไม่ได้.....ไม่ได้ละ.....เราจะอ่อนแอให้ใครเห็นไม่ได้เป็นอันขาด

เราต้องเป็นคนเข้มแข็ง.....อดทน.....ในสายตาของคนอื่น.....

ถึงแม้จะเป็นการ “หลอกตัวเอง”.....เราก็ทำได้ทุกอย่าง

อา.....!.....!.....โลกมันช่างบ้าแท้ ๆ

แล้วเราจะอยู่ไปทำไม?.....อยู่ไปทำไม?.....

เมื่อไม่มี นิยาม ของ “ความเข้าใจ”

เมื่อไร้ความหมายของการเป็น “เพื่อน”

เมื่อ “ความรัก” กลายเป็น “ความชัง”

.....ขอให้เราสันตสุขกัน ณ ตรงนี้!